

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 29 kwietnia 2024 r.

D/KO.UH.8361.102.2023
ZPO

„NEW YORKER POLSKA” sp. z o.o.
ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79A
60-529 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę „NEW YORKER POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79A, 60-529 Poznań, NIP: 7781334299, karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 7 do 22 września 2023 r., kontrolę w sklepie NEW YORKER nr 38846, Filia w Koninie, ul. Ogrodowa 31A, 62-571 Stare Miasto, prowadzonym przez przedsiębiorcę „NEW YORKER POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79A, 60-529 Poznań, NIP: 7781334299.

W toku kontroli sprawdzono między innymi prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o cenach towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach dla 10 partii towarów oraz prawidłowość podania ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 5 spośród 10 kontrolowanych towarów.

Stwierdzono nieprawidłowości, polegające na niewidocznieniu obok informacji o obniżonej cenie - słownej informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywał w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, w odniesieniu do 10 niżej wymienionych partii towarów:

1. Sukienka Amisu, rozmiar 44, Art. 03.01.201.0214, kod EAN 1521486458107013, podano cenę 119,95 i 24.95 z 25/08,
2. Sukienka Amisu, rozmiar 42, Art. 03.01.201.0134, kod EAN 1513486662406019, podano cenę 84,95 i 49.95 z 02/08,
3. Koszula FB SISTER, rozmiar XXS, Art. 02.02.112.0032, kod EAN 4903286656001028, podano cenę 74,95 i 49.95 z 12/07,
4. Bluzka FB SISTER, rozmiar S, Art. 02.02.103.0019, kod EAN 4601985849303011, podano cenę 49,95 i 24.95 z 30/08,
5. Pasek Accessoires women, Art. 01.06.356.0111, kod EAN 5711186591605016, podano cenę 28,95 i 19.95 z 2/07,
6. Spodnie damskie Amisu, rozmiar 36, Art. 03.01.022.0496, kod EAN 1449686555703010, podano cenę 95,95 oraz 49.95 z 11/07 i 24.95 z 25/08,
7. T-Shirt męski FSBN, rozmiar XL, Art. 05.03.101.2149, kod EAN 3214985709205012, podano cenę 39.95 oraz 24.95 z 11/07 i 14.95 z 25/08,
8. Spodenki męskie FSBN, rozmiar M, Art. 05.03.020.007, kod EAN 3100786462703016, podano cenę 119,95 oraz 74.95 z 7/06 i 24.95 z 25/08,
9. Torebka Accessoires women, Art. 01.06.354.1474, kod EAN 5647486335801015, podano cenę 84,95 oraz 49.95 z 09/06 i 24.95 z 02/08,
10. Spódniczka FB SISTER, rozmiar XS, Art. 02.02.041.0033i, kod EAN 4203386440902023,
 - podano cenę 64,95, 34.95 z 07/06 oraz 24.95 z 11/07 i 14.95 z 02/08,
 - podano cenę 64.95 oraz 14.95 z 02/08 i 24.95 z 10/07.

W sklepie uwidoczniono informację dla klientów o oznaczeniu obniżek cen, która wyjaśniała, że obniżki ceny oznaczone są na pomarańczowych metkach, na metkach wszystkich towarów objętych obniżką ceny - znajdują się najniższe ceny tych towarów z ostatnich 30 dni przed obniżką. Informacja dla klientów wyjaśniała oznaczenie wywieszki cenowej w przypadku jednej i dwóch obniżek cenowych. Informacja znajdowała się za stanowiskiem kasowym i nie była widoczna dla klientów na sali sprzedażowej.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

Ponadto w wyniku kontroli ujawniono uchybienie przepisom ustawy, polegające na podaniu cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen przy 1 towarze:

- Spódniczka FB SISTER, rozmiar XS, art. 02.02.041.0033, kod EAN 4203386440902023.

Na wywieszce cenowej uwidoczniono przy różnych sztukach tego samego towaru trzy i cztery ceny. Pomarańczowe metki cenowe znajdowały się w różnej kolejności, a sposób naniesionych cen spowodował, że raz obowiązująca cena po obniżce była przedstawiona jako czwarta na wywieszce cenowej, podczas gdy na kolejnym towarze metka z obowiązującą ceną po obniżce była przedstawiona jako druga na wywieszce cenowej.

Podanie cen w taki sposób jest niejednoznaczne i budzi wątpliwości. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy.

W trakcie kontroli stwierdzono również w przypadku 1 niżej wymienionego towaru nieprawidłowość polegającą na podaniu jako najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki ceny, która faktycznie nie była ceną najniższą w ww. okresie:

- Sukienki Amisu, rozmiar 44, art. 03.01.201.0214, kod EAN 1521486458107013 - podano cenę 119,95 zł jako najniższą z ostatnich 30 dni przed obniżką, podczas gdy najniższą ceną była kwota 49,95 zł, co ustalono na podstawie przedłożonych przez przedsiębiorcę w toku kontroli zestawień.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy „W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.

Jak stanowi art. 4 ust. 1 ustawy: „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 29 marca 2024 r., znak D/KO.UH.8361.102.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 2 kwietnia 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy.

W odpowiedzi strona za pośrednictwem poczty elektronicznej przedłożyła informacje dotyczące przychodu oraz obrotów. Ponadto strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, wskazując, w szczególności, iż niezwłocznie uzupełniła na metkach przecenionych artykułów adnotację słowną „Najniższa cena z 30 dni przed obniżką” w formie stempla na metce.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednio kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, pozwalające na zastosowanie

art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ustawy w zakresie regulacji ustanowionych w dwóch różnych jego ustępach poprzez niewidocznienie na wywieszkach cenowych słownej informacji o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 10 partii oferowanych do sprzedaży towarów, spośród 10 objętych kontrolą, a także podanie cen towarów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości w przypadku 1 towaru, spośród 10 objętych kontrolą oraz podanie przy 1 towarze (spośród 5 objętych kontrolą w tym zakresie z 10 kontrolowanych) jako najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki ceny, która faktycznie nie była ceną najniższą w tym okresie, to w rezultacie nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych przepisów. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 10 sierpnia 2023 r., zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność*

zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków

naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszeń obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował działanie przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązujących przepisów w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie uwidoczniał na wywieszkach cenowych słownej informacji o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 10 spośród 10 kontrolowanych towarów. Ponadto przedsiębiorca podał ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości dla 1 partii towaru spośród 10 kontrolowanych towarów oraz przy 1 towarze (spośród 5 objętych kontrolą w tym zakresie z 10 kontrolowanych) podał - jako najniższą obowiązującą w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki - cenę, która faktycznie nie była ceną najniższą w tym okresie. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie w zakresie korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, strona w piśmie z dnia 18 kwietnia 2024 r. wskazała, iż nie uzyskała korzyści majątkowych ani nie poniosła straty w związku z naruszeniem obowiązków

stwierdzonych podczas kontroli. Wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie przedłożonej przez stronę informacji, przesłanej elektronicznie w dniu 18 kwietnia 2024 r., którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehmiz-Kędra